

Паштарина плаћена у готовом.

ПУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Pok VIII.

Нови Сад, петак 28. марта 1930.

Ч. 12 (267)

Земедѣлска и фабрична робота.

Непознаване работах у фабрики цага земледілца, же часто аохаби свойю земледілске звалие, и одесліше до варочу, вежме роботу у фабрики и так дума, же легчейше видие. Кед би вон познал чужкосци и неприємносци работах у фабрики тето бы не робел. Велька розливака медаи роботу у фабрики и роботу у полю.

стенцию. Правда, же модерна техника у земледілству інших державах спасна за наших земледілців, бо не маю доволіної жемі, ані капіталу а попайвоцей и способносци, же би витримали конкуренцию. Не треба ані думати, же у нас сам вельки посед главни конкурент малому. Не! Доказано, же трошки при малопоседникovi мельщи як цо трошки при велькопоседникovi, па и сам способ обробяня жемі па и урожай може буц лепши при малороседникovi. Карактэр асмледілства не исти тот що у "індустрії" та "цехах" па индустрія (фабрика) и цо вецеj концентрирани то и вецеj продукус як цо и пр. мали ремесельник.

У індустрії (фабрики) ма-
ціна то главни фактор про-
дукції, док у земледілству
сама природа а то жем.
Економіки закони захте-
ваю, же би ще у індустрії
робота ю баржей концеп-
триала, але у земледілству
тоти істи закони захтеваю
же би ще вельки поседи,
парцеляри як що є ум-
ножую и жителе. Па и са-
ми вельки поседи можу ще
рентирад лєм кед ще ви-
хасну пошицких законах
модерней техники и газдо-
вання. Так вельки иминя
не служа за иные як за
приклад, на котрих ще уча-
мали земледілци як треба
обробяц и газдовац.

жнала до порядку привесіць
однощення медії риженіма
вироюсповіданнями у Юго-
словачії, започала озбільно
роботу коло конкордату. Помі-
ж ним же ущоря и однощення
Берікави зос катол. Церкву
у нашим отечествам.

Швейцарійські народні роботи. Союз народних роботішкох одредзел на своїм конгресу отримавши у Саргесу, же место 1. мая будає ше праздноваць 6. януар як інвесто роботи а место чэрвеней застави запровадзүс ше державна югосл. застава.

Роботніця до Немецької. Посланник роботницької Амтрайси у Немецькій Вейзен пришол до нашої жемінської гляда роботників. Погребено за теразі дас 10.000, котри би робили на немецьких великих поседох. О даскель тижні будас потребно заш 3.000. Примаю ще найбажаніші роботніця зос Войводини, котри ще розумя до польських роботох.

**Златни годзинник по-
крадли** толкає зос вели-
кого дутяну Зарича у Бео-
граду. Однебли 50 фалати
годзинкох и діаманти вели-
кай вредносци. Злодіј вла-
ченіи и придані суду.

Двадць прашата с-
прашила північ газди Якова
Шварца зос Крчедина. Шиц-
ки прашата відповіли добре
напредью а любопитліви
шост приходзі патриц.

Смрт Дра Лагини.
Бувши хорватски бат Др. Лагиня умар тих дњох у Загребу и торжествено похован. Др. Лагиня стекола себе превельки заслуги за наш народ у Истри, ище под австриску владу. Славянска национална свидомосц у Истри то плод длугоочнай и чежкай роботи Дра Лагини.

Тарговел зос звани-
жин. У Новим Саду завар-
ти адвокат Др. Ђесенски, ко-

три оптужени, же що занімал зос памесцянку и премесцянку дапосдних званичнікох. Вон од людвох при-
мал пепэжкі а разумі ше,
же вон нікого не могол на-
месціц ант премесціц. —
Бененски бул дараз комунист
у Мадярскай.

Велька буря. На Южну Сербію і Херцеговину надишла така буря яку ище швает не памета. Буря однесла мости, вирвала древа і звалела цалком церкву у валале Вучак. Чюда ще рапчує на мільйон динари.

Нові школи. У Врбас-
кій бановині має того
року збудоваць 100 нових
основних школах. До те-
раз було у тій бановині
лем 318 школи а то не досц.

Збешнети иси. У околнине Карловца појавили се збешнети иси у веома великом броју. Већеј особи од њих настрадали особено дзенци. Да се 20 особи мушело буџе однешено до шпиталу.

Старославянски язик у богослужењу захтевао па вељо место у Слоненомјесто латинског, котри до тераз бул. У випатрунку и так да ше запројадаи славянске богослужење ју целей Југославије.

Коні и газда спадли до студні. При Суботиця орал на цюю газда Ш. Флекштайн. Вон сцел пригнац коні ту студні да их напой. Коні ше понізашели а понеже студня не була огордзена спадли нука ведно зос плугом та поцагли за зобу и газду Штефана. На щесце газда ше власел за єдно древо у студні и так вишел през пол годзинни догод го сущедзи не вицагли.

Длужніци,
пошиїце
должну
претплату!

**Нова поклонствена
депутация.** Як новини
являю мала би до Београду
прийсц једна нова поклон-
ствена депутација зас Хор-
ватской, у котрой би вжали

учасці бувши народні посланники бувшій радичевій партії. Депутація більше состояла од 600 особах.

Пред конкордатом.
Наша терапия влада, котра

ПОУКА

Мацери, не опушайце Службу Божку!

Ноўпам ёнку богату фамилію. Мац у той фаміліі буда бара усилюна жена. Бог ю обдаропал з велькім числом дзецох і вона віше буда занята з домашнімі роботамі. Прэ туту свою работлівасць зона ше старала ясё да кождому віслухахи, лем якошкі на Пана Бога забувала. Кед прышла Божка недзелі, вона обично так гуторела: „Нешка не можем пойсці до церкви, бо мушым полудзенкі готовыць.” По полудзенку замі гуторела: „Не можем пойсці до церкви, бо мушым приготоўніц вечеру” Вона ше бара усилюне старала за жалудок своніх дзецох і свога мужа, лем да ше не поносую на шю. Так преходзела недзелю і мац прэ свою фамилію, прэ полудзенкі і вечерні осталася толькі дома...

Принёш час, же найстарши син мушел опушыц родительски дом і пойсці на науки. Ту ше фришко пашол у злім дружтву. Не Тримал ше длugo у добрым, пошол за своніма погубенімі пайтапамі, почал мулатоўкаць, піц, а потым і краднунці і паскоро ше панюл у страшнай цемніцы. Аж тэрэ раз почал приходзіць гу себе і почал озбільно раздумоўваць о тым, які ше могол

так далёко забудзі і такі ствары поробіц? Роздумуючы о тым прышол на то, же тому була причина у віхованні мацерінским. Замодлел позвоўлене да може напісаць пісмо мацери. Тото пісмо было слідующе:

„Мамо моя! Вы були кождай недзелі на тэлью заважати з работу, же сце не мали нігда часу исці з дзецімі до церкви і там послухаць святу казань. Нас сце послали до церкви. Але, кед мы видзеяли, же мац не ідзе до церкви, ані мы не ишлі до церкви. Ми ше под Службу вонеяли бавіцца пажыці, там зме курекі, а кед зме подрэсли, почали зме і до карчмы место до церкви. Тераз у цемніцы спознавам, же сам могол быць іншакім, кед бы нам наша мац була давала лепши приклад. Вы віше мали прэзельно роботы у кухні. Але вонесі сце нам в недзелю і на празднік даць слабши полудзенок і лепши приклад, як даваць нам добра полудзенок, а слабы приклад. Приходи амэ дзішніца. Понежэ зме не мали добре віхованне з дому, я ше погубел, і тэрэ церпім. Цо заміні на концу будзе?”

Так пісал тот син мацери зос цемніцы. А келье сестакіх мацерох!

Добре памятайце мацери!

Добра мац нігда не опуды Службу Божку. Служба Божка найвесцей хаснуе і мацери, а помага добре віховаць дзеці.

Рускі мацера, нащывлюй-

це кождай недзелі, і кождого праздника ведно зос свойма дзецими Службу Божку та будзене і ві щешлі-ви, як і вашо дaeци!

Чиоды од поплаві у Французскай бараavelыки. Ошадовани на 2 мільярды дивари. При тым пастрадало 206 осні, звалено 2693 чюхі і 143.000 хектары пошля прышло под воду.

Новы автомобіль направін, у Англіі на тот спосаб, які можу исці і на жалезнай драғі. Гэты автомобіль маю двоякі колеса, котры ше легке подзвігнію і спуща исці як потребно.

Священіцы экобраю. По веліх местах у Русіі з собею по варошах часта ше видза священіцы, дзе стоя на углох і модля алмужні. Од кеда большевіцы позаверали церкви і паражні ўстяли вони без крова і віруцін на уліну.

Три мільёны хорих на тифус находзяць у большевіцкай Русіі. Од 1919. да 1929. р. число хорих віношло 30 мільёна, з тога пожарло 2 і половіна мільёна. У тым року остало ад прэшлого року 3 мільёны на тифус хорих.

Штрайк студэнтох. На Філіппінскіх островах запачало штрайковац 10000 школярох, прето бо вілада

намесціла за професора сліпу амсриканку. Гу студэнтам прынуждзілі ше і граждане та захтеваю самостойносць Філіппінскіх острэвів.

Буна у цемніцы. У Французскім калоніі Ліл побунілі ше 65 завартих у цемніцы і спробавалі сдзекнунц. Нападлы на стражу і однялі ключі. Инак ше им не удало сдзекнунц, бо их затримало войско, по случайні прыходзело поймі цемніцы

Польскія железніцы мали до тэрэ шыри класі. Міністэрства медзітім одредзела, якіе од 15. т. м. на польскіх железніцах не будзе першай і штвартай класі лем друга і трэця.

Прекартал мільёны. Ноўпати таўгоўец у Бечу (Відні) Ф. Поляк прекартал за ёден тыдзень 24 мільёны дні. По тей утраты Поляк ше обсерві.

Немецкія працын большевікоў. У Берлінну отрималі вясіданія представітэлі граџянскіх партый і соглансілішце у тым, же политику Немецкай гу большевіком муні ше цалком пременіці. Християнска

бісна у жалю. Прето ше жаль уцаг і до душі малога юноши. И замі лем заніта: „Пелагіо, предо ти жалосна?”

И другі ше усудзелі і прышли бліжней застарано пытажыці: „Цо же це так розжалосцело?”

Но Пелагія не прэтварі. Нараз лем обраці коня гу церкви. Ей жалосны погляд зішол ше заш зос благіца очми владыкі, зос кторых слизі цеклы до цінгіблей бради. Блядо і тресацо ніеднала Пелагія далі. Очі художственіцы забліщели ше тым, ёзіх зізах і цэлін капкі чуреля по ей лицу. Престрашэлі ше ей супроводзілі і едзен другому шепта: „Вона юлаче! Хто бы відае даекі плакаць бісэр Антиохі?”

Кликі радосці занемілі і шыцкі любовітно ше пітальні: „Пелагія плаче?”

Гіша віладала до окола; лем лісца по дрэвах шуціали

поціхі і птицы радовали ше ярых хвілі. Тайсцяну тіту прервал скуты глас Пелагіі: „Ішчце нас дому!” Еден чловек дораз прэбі драгу до падати.

Святы владыка як стравіл спред очох художственіцу с тіма ше словамі обращалі гу своім вірнікам: „Як вам ше начела тога красота? И як не дастац віякі одвит, еице раз запітал: „Чи спрады не начела вам ше тога красота?” Вірнікам ше зачудовали па такім вопросу снятаго: „Чи возможно, же бы вона розум і ёднаго святаго по-мусела?” Такі ше думы могли чытаць па лісцах піцціх прытоміх. И у очох піцціх там піедзел страх, як владыка він карялі тэты слова: „Я ше прынатрал и чудовал тей красоти; бо спрады заслужала чудовиці и хвалу”. На то понатрэл пітакніл зос свойма мудрими очамі на своніх вірніках.

ФРЕЛІТОН

Бісер Антиохі.

(Преводжане)

„Чекай, чекай лукава сірену! О ві моцні перзійския богове змілуйце ше ядпому одчаянію!” На то разтараў свой красно-чэрвеньі шматы і вдерэл коня да ше одалі.

Но Пелагія го затримала: „Кирус ты такі дзізі”, озвеше вона гласом сіней карайцей богіні. „Ты прервала мою бешеду і не добре ше их разумел. Был отже ціхо і слухай ме”.

Кіз 'брэйн' замі гу ісай свой блізкіе ліце і запіта стресаціма гамбамі: „Та го вец не любиш?”

На то ше віпросіцела і в достоінством сіней краіні сіўнівала: „Кирус, я любім святога чловека зос

Едеси; але же послушай и порозумі добра! (Ту престаціе кущык, а кец предлужкі, але, цихніе поважна вигваряюці кождое слово.) Не так як жена мужа любі, — (еице цихніе), — не як я тебе любім, о Кирус, — але як даецко любі свога оца.

„О, Пелагіо, шыцко мойо, мой вічны жыаю! Оавал гу ёзіх радосці. Очі му ше бліщаці ід вешчы повторююці і вецейраз йому благіни слова: „Не як я тебе любім, о Кирус”. Тото ёще нігда не гуторела так торжествено”.

Но бісер Антиохі як зогла главу, остало ей ліце забіліе і жалосне! Шерцо любовника не може ше радоўваць іправдиво, кед ло-

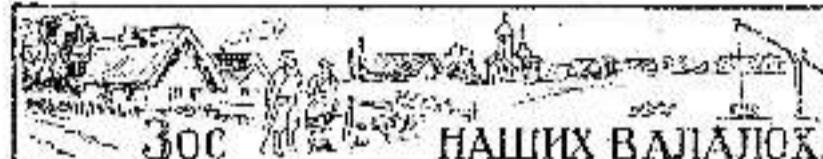
партия Центрум поволала немецки народ пайше шицким силама снера ширене большевизма.

Настрадал Ориент-Експрес. На турско-българской границе вискочела локомотива Ориент-Експрес и пощагла за собу вагони. Всички пътници чакко ранили а двоме умари.

Шведски крал
Густав V. бул тих дни прияти у Риму у адмиралити при св. Отцов. Жител

Шведиши църкви лутеране и плема дипломатически одношеникът зас Ватиканом. Медни тим шведски кралът кельо год раз будзе у Риму въще нашиви св. Отца.

Талиянските злато. Ноции являю, же зас Лондону послато 37 лади наполнети златом. Англия поврата това злато Италии, бо воно було дано як таранция за длуства, котри Италия наборговала у Англии.

Шид.

Преосвящ. владика Диопизий затримовал ше 20. т. м. у нашим валале. У тей нагоди и написвал и нашу Руску шпоровну касу, где го дочекали члены управнога и надзорнога одбору, а привитал го предсидентъ о. Г. Бессериний. Преосвящ. владика интрасидал ше за работу и розвой шпоровнай каси и висказал свою велику радосц и задоволство, же ше вона так краине развива и напреду.

Руска шпоровна каса достала одлуку кр. котарскаго суду у Шиду, же е под ч. R 644/1929. унисана до регистру дружествених фирмок и то под меном у державним и у руским язiku. Под истим числом потврдзени краки (статуты) и оверени подпини членох управнога од-

бору. Зас чим потполю заключене и ушорене основаше тей институци, так потребней и так хасновитей нашему народу. Гих дниах на базела и намесена чешка жесеня каса и преурядена канцелария, так же ма красни випатрунок. Понеже ше работа развива и рошне, то як работн дни одредеши штири дни у тюклю. Як радосну появу можеме явил, же у остатних часах ма каса вие веци и нових ужадах, цо е знак, же себе уж потполю приеднала симпати и довире у нашим народу.

Руске просветнне дружество по предложению предсителя и хороводителя постановило набакиц мали киево-апарат „Pathé Baby“, зас котрим будзе даваць представи у Рускай цицели. Уж тэр раз можеме повесц, же то-

то дѣло прыпине вельки хасен нашему народу. Прогрессивне дружество одредило, же док зас добитку виплади аппарат, будзе чисти приход даваць на фонд за будовню Руского просветнога дома у Шиду. Просветному дружству треба па тих новым а красним успику даечне пошичовать!

Фабрика сухого меса и салами, котра уж треци рок не риби, прешла — як ше чув — зас руках италийскаго до руках английскаго капиталу, та би ше мала знову ушориц и почац з работу. Розуми ше, же би и нашо место и наш швет, особено работнцы, мали од того добра хасен.

И. К.

Руски Крестур.

Ция 19. III. т. р. отрывал наш чесни пан новтаруш и почесни предсиде-

тель Шид. др. у Р. Крестуре свой имени дасъ. З тей нагоди бул привицки хор завинчовац свойому п. предсидентови и одицвал з писні. П. хороводя привитал п. председника и подзековал му на дарованих книжках и моделл предсителя, да и у будуще не забудзе за младе Друштво, котре ше бори з велима неприликами.

П. предсидентъ бара бул задовольни и поцесен и даровал Друштву 200 Дин.

На тим красним дарунку п. хороводя бара краине подзековал и хор одицвал паново „Многая лїта“.

Друштво було почесене з погаром вика, а после тога ше краине разишло задовольне зас успиҳом.

Дал би Господъ, да ше и други знатра па приклад п. повторуша!

Х. В.

Пошвещане новога священіка.

Як нам являю зас Крижевцох преосвящени владика подзелел оконченому богослову Янку Будинскому чин поцдияконата пондзелок по трецей недзелі Поста; штварток у Загребу чиндияконата, а на штварту недзелю Поста будзе Янко Будински пошвещены за священіка и то у церкви св. Петра и Павла у Сошицох.

Док нашему младому пошмочшку сердечно винчуеме и жадамо велью ласка у священіческой служби, пропоручуеме шицким читателям, да ше на штварту недзелю велью за ныго модля, да буде ревни и святы священік.

Першу свою Службу Божју будзе всеч. о. Янко Будински служиц у своім родным валале на пяту недзелю Поста, да там подзелел свой

преме предцінь у таким бидним положению пред Гобу ше появич! О Пелагио, на кельо ши ме поніжела!

Воздихуючи у себе скяты владика захабел собрание. У товариству диякона Яко-ва поштол па свой ногнік, дзе клекнул и задубел ше дружей у цирей молитви.

Народ ше побито и затаньбено розишол. Аи ёдна казань, святого владики не мала тельо успику и хасну, як тоги пар слова.

* * *

Красна вечар настала. Гвозди ше на небе извичайно бліща, а благи мешачок зас своим швейлом претвори поц у дзесь. Красца пахиц, палми шуница а краски дзвінки тога краю вешеля ше у мешачковому швейлу.

На тераси свой палати лежи Пелагия на канапею и патри горе на цемни фирмамент полним з гвоздями. Але чи то справди Пела-

гия, хтора еще нешкса рано триумфираша на уліци по цалим варонам?

Не, то не вона. Тота Пелагия не так е розкошно облечена; ёдноставну шмату ма на себе зас лену. Ніяка брилянтна корона не украшуе сїй младу главу, ніяки алатни цінурки не бліндаш у єй власох, аи ёден бисер, аи ёден перо-вень не прикрашує єй руки и пальцы. — Але ишак — на лівей руки там нацагнути ёден драгоцені персень, але лем ёден. И tota єй рука почива па шерду, а друга па заглавку. Ішо єй ешце барокей блядше при мешачку а зас вельких и шумных сї очох патри вимучене человеческе шердо. Отже то бисер Антохі!

Гей, то вона, але не tota иста, хтора еще рано полно у радосци захабела свою палату. Шердо, як е пред дасъ кельома годзинами од радо-

сци весело лупкало, хоре од нечиповедзеного болю.

О человеческе шерцочко, яка ти загадка, на кельоши непознане. Хто би це могол цалком порозумиц!

Пелагия, так обычно, звичайно облечена випатрала еще краша як того рана, там лежала преа каждого рушаня, як да лист піякого живота у неї. Ліцо єй прежадосне, на устах єй ишак вие нашмечных там була тераз хладна озбильносц. Едино очи, хтори аж горя, указано велике возбудене у єй души. Нерушаючи упарла очи гет до безконечнай далкосци. Так ложкала ту, а годзина за годзину преходзела. Мешачок уж лем по не докончел свою драгу, а гвозди облядли. Пишане птицох обявело рано. На то ше чув боляще зитхане и шерцопараючи крик: „О Кирус, яка ми ченока борба пре тебе!“

(Данай буде.)

перши благослов мацери, роду и народу.

Дня 23. того месеца пришол нови паноцец, Йоан Левицка. Вон пойдае до Босни до Линци-Муїндох, да там провадзи наших вир-

вікох. На тот спосіб до стане Пернівська парохия другого помочніка и будзе парохови полегчала чеська робота у барз рострешеній парохії.

Еден Рус приповеда таке: После реформи календара, кед большевици комисар Сталін направел тижді зос бдіями, забрал же вон до реформи азбуки. Перше будзе вирукена буква „М“, бо вона ще указує зос шицюм непотребна и то пре тоди причини: „муки нѣт, масла нѣт, макарон нѣт, мяса тоже нѣт, а Москва фришико вимре зос гладу.“

Уж од давна замерковали, як у большевицькій Руслії не видно таких людох, когти би не шимяли. Але сто на уліці іде гражданій и радосно не шиме.

„Чо з вами? Може ви от-

римали пропускну за граніцу?“ питаю же му.

„Нѣ, я на дедулку отримал $\frac{1}{16}$ масла, а купои забули одрезац. И як же ше не радовац?“

Добри дідо.

— Знаце, дідо, ишлю же ми, же сме ми дали 100 дин.

— Цо гвариц, дзецко мою?! Може буц, як то и превельо за тебе, але ласм их затримай!

Добри одвіт.

Учитель: Кед Наполеон бул твоїх роках, вон бул найлепши школляр у класи.

Школляр: А кед бул вашних роках та уж бул цар.

Лиси од страху. Жедахто може опинившися од страху, то обще познато, але же од страху може чловек и аласи страциц указує еден хланец зос Вашингтону котрому цалком випадли власи од страху прец саним исом.

Нове шветло. По ви-
сток з Ньюорку винишол
сден американски професор
нове шветло, котре всльо

лешіе и заравше од електричного. Тото шветло ище и ліковите.

Кратковидних людзей сст віше веций. Так ше у Англії рахуе па 8-9 мільйонів, котрым потребні окуляри, а пред 20 рокамі пошли окуляри лесм 5 мільйонів людох. Ище горшестоя у Немецкій и австрійських державах Америки.

Недасля IV. В. Посту.

Еванг. од Марка, гл. IX.,
зач. 10.

„Вишу Господи, помози
моему невірило.“

Сам по себе чловек слаби, но, з бояжию помоцу може буц силни. Так и біцни отець бяднійшого сина вінжал же на помоц Исусову, да поаможе тога поробиц, що Исус исадал: трямац паміе у шерцу тварду

виру и упование на Бога. Так маю робиц шицки людзе, що сцу наслідовац Христа. Так робели и Исусово апостоли. И вони були слаби людзе, як и ми, а Ісаак их Исус вибрал, да рознешу Його науку по цалым швеце, да обраца цали швету Христовій віри, и преобраяка погубили шерца людски на добри и благи, яке било и шерцо Исусово. Да відзіміе, як то апосто-

ди поробели к Исусову помоцу!

Док цали пагански швет лежал у сотонских ленох відрутиности, нелюбови, немилосердия, мережні и рабства сили моцнейшого, — параз ис зачул нови сили, мили глас людох божих, цо тарга тоти сотонски ланци и пути, у котрих було спутане перцо чловеческе и вшадзи павистув братиску любов медзи народами; же зме днєци єдного оца небесного и, же пет медзи нами розлики. Ми една велика фамелія єдного Оца, и медзисобно зме браца и шетри. Апостоли ширели братство по швеце т. е. туту Христову любов, цо ю принесол з неба па жем.

Пошати заренка словох и ділох божих до шерцох чловечих вінши фришка и почали квітнуц. Швет ис пребудзел, пришол ту себе и почал за прикладом апостолоў твориц діла любови и милосердия.

Чудесни то були науки, цо их апостоли научовали! Слово „братие моя“, разнесло ис по швеце. Людае вшеліяких наційах, цо ше скорей дзелели, мережели до ножа и креви, привозили ше братами. „Нет медзи вами алі варвара, алі Юдея, алі Римлянина, алі Еліна, алі Скита, алі раба, алі свободна... шицки ви пред Отцем брача. Любче ис, пребачайце еден другому, добре робіце кождому. Цо ше вас тиче, майце з

каждым мир“. То була наше нова наука, нігда у швеце не чувена. Туту братиску любов зашала до шваста сила Христова по апостолах. Потанске самолюбство и гордосць було потцате у кореню. У потай шерцох остала ище пакус ненависці да где по швеце медзи народами, але явно виступохац нешме нігде, но кожда нація глаши братство, єднакосці медзи людзмі. То маже дзенковац апостолом, цо туту любов в помоцу Исусову разнесли по швеце.

Апостоли тримаючи те прикладу и слова Христоваго не патрели у людох, яки су и хто су. Чи су цуды, чи познати, чи креви, чи слугове, чи панове. Наш бліжні кожди чловек. И тот непознати у далеким швеце, цо го непознаме, а пайвесцей тоди, цо страдаю и церля. Спомнімс же милосердного Самаряніна! Гоч би бул наш неприятель мережиц го не пімеже. Цо веций, мушимс го паче злобиц. И кед нас непрестано гоні, мушимс ше за ньго модліц, да го Бог сохрани од вічнай пренасци. Бо лем тедя будземе синове Вишняго, цо дава слунко на добрих и злих, на благодарних, кед ше будземе тримац братами. Так, сто з помоцу Исусову засадзві апостоли до шерцох чловеческих, нову лозу живота, цо пренородзела цали швет.

Мих. Мудри.

Наших претплатнікох

модлімс да нам по скорей пошило претплату, а длузынікох опомнімс, да паміри такої свойо длуствы. Читац новини а не плаціц то знак непросвіщеносці.

Нашо претплатніцы

Обноведи претплату сіднующи и. и.:

Олеар Илья, Бачинія	за 1930. р. 100	Зин
Лабош Ксения, учнт. Коцур	" "	100 "
Лабош Оскар, анатикар, Тител	" "	100 "
Саламен Азарі, 589 Коцур		50 "
Пап Дюра, инж. Галакта	на 1929/30. "	200 "
Яким Мелания, учнт. Коцур	на 1929. "	100 "
Олеар Юліан, 251 Коцур	" "	100 "

ТАРІОВИНА

Жито Дн. 195—198—	Овес Дн. 130—135—
Кукурица " 90—92—	Мука 0 " 332—335—
Раж " 140—145—	Мука 2 " 292—295—
Ярец " 115—120—	Мука 5 " 232—235—

Виходжа раз до тижня. — Цея на цали рок 100 динарк. — За Америку 4 додарк на рок. --- Руколиси и други письма треба посыпац на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нови Сад Бојовићева улица број 2. --- Претплату ва Рус. Нар. Просвітне Дружество, Р. Крстур. (Бачка).

За редакцию одвітую: Юрай Павич, Војводе Бијовића 2.

Власник: Рус. Нар. Просвітне Дружество Рус. Крстур (М. Мудри).
Штампарија „Наташевић“, С. Ђоковић.